

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

II. In Legatis hujus generis emicuit olim auctoritas Romanæ sedis. Eorum discrimen à Legatis synodorum provincialium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

Vicarios absentium restringatur: ubi Philip-
pus Presbyter ait Concilium illud confla-
tum fuisse ex Episcopis Ecclesie Orientalis
& Occidentalis, qui aut presentes aderant
ipsi, aut per Legatos.

II. In Legatis hujusce generis emicuit
olim amplissima Romanae sedis dignitas &
auctoritas; quae Legatorum suorum minist-
rio Synodis Oecumenicis praefuit, haereses
profligavit, haereticos proscripsit, canones
de disciplina ecclesiastica una cum ceteris
Episcopis ad Concilia evocatis decrevit. In
eo autem conveniunt Legati Romanae sedis
cum reliquarum Ecclesiarum Legatis, quod
Romani Pontificis, a quo mituntur, vices
agunt, & integram ipsius dignitatem atque
auctoritatem repraesentant; quemadmodum
ceteri Legati suarum provinciarum presen-
tiam & suffragia exhibent. Sed in eo maxi-
me differunt, quod Romani ea jurisdictione
aucti sunt quae illis legatione dempta non
competeret; cum provinciarum Legati suo
nomine suffragia ferre possent in synodis, etsi
legatione destituerentur. Sed Paschasius &
Lucentius Episcopi, multo minus Bonifa-
cius Presbyter, Concilio Chalcedonensi
non praesuisissent, neque jure relationis & suf-
fragij prerogativa usi forent, nisi ob legationem
a Leone injunctam, qui jurisdictionem
suam illis ad Eutychem confodiendum in
synodo mandavit.

III. Quoniam vero magna contentione
certatur an primum locum in Synodis Oecu-
menicis Legati Romani obtinuerint, non
alienum erit ab instituto, quae ad rem istam
pertinentia aliquando observavimus; brevi-
ter & dilucide promere. Primus pugnae gra-
dus in Synodo Nicana, quae ex orbe Chri-
stiano a Constantino coacta, Orientalium
Episcoporum frequentissimo numero cele-
brata est, ex Italia vero & remotioribus Oc-
cidentis partibus Legati tantum adfuerunt.
Huic sanctissimo & celeberrimo coetui
Osium Episcopum Cordubae praesidisse fa-
tentur omnes; post Athanasium; qui eum
ducem & antesignanum synodorum fuisse
docet, & ab Arrianis Praesidem synodorum
appellatum. Quod etiam demonstratur de
Socrate; qui Athanasij Synodicum secutus,
Episcoporum insignium qui synodo inter-
fuerant nomina recensens, ab Osio Episcopo
Cordubae, Vitone & Vincentio Presbyteris,
auspicatur; quibus subjungit Alexandrum
Aegypti, Eustathium Antiochiae, & Maca-
rium Hierosolymorum Episcopos; eodem
ordine in recensendis Episcopis illis servato
quem Niceni canones Romanae, Alexan-
drinae, Antiochenae, & Hierosolymitanae
sedi assignarunt. Primus denique Concilio
Tom. II.

subscribit Osius, cum Vitone & Vincentio
Romanae Ecclesiae Presbyteris.

IV. Sed probandum nobis incumbit
Osium legatione Romani Pontificis in hac
synodo functum. Sanè si argumentis agere-
tur, difficultas ista uno verbo confici posset.
Cum enim è Synodico Athanasij habeamus
Vitonem & Vincentium Romanae Ecclesiae
Presbyteros Aegypti & Orientis Patriarchis
praelatos, (quod alio jure niti non poterat
quam jure legationis illis à Romano Pontifi-
ce imposita; ut sedium jura in eadem synodo
confirmata; illibata servarentur) nemo
absque pervicacia negare poterit quin
Osius Occidentalis Ecclesiae Episcopus eo-
dem legationis jure & Patriarchis & Roma-
nis Presbyteris praelatus fuerit. Alioquin il-
lud quoque absurdum sequeretur, Alexan-
drinum Episcopum non secundum locum sibi
juxta mores antiquos decretum, sed ter-
tium occupasse, si Osio legationis Romanae
dignitas adimatur. Donec ergo judicio syno-
di Niceni aut Constantini delegatione do-
ceatur Osio delatam fuisse *apostoliam*, necesse
est ut ejus dignitatem à legatione Pontificis
& Synodi Occidentalis accersamus; praeser-
tim cum id quod asserimus docuerit olim
Eusebius, juxta fidem Gelasij Cyziceni, qui
circa annum **CDLXXX** acta Concilij Nica-
ni collegit. Hic enim auctor ex tertio libro
Eusebii de vita Constantini se ista ad ver-
bum transcripsisse profitetur. *Ipse ex Hispanis
valde celebratus Osius, obtinens locum magna
Romae Episcopi Silvestri, cum Presbyteris Romae
Vitone & Vincentio, cum plurimis aliis conside-
bat. Urbis autem illius quae nunc imperat Episco-
pus, Metrophanes nomine, propter senectutem
non adfuit; ipsius vero Presbyteri qui aderant,
ejus locum supplere; quorum unus erat Ale-
xander, qui urbis episcopatum post Metrophanem
adeptus est.*

Vide Valesij Notas
ad So. rat. lib. 1.
c. 35.

Gelasij Cyzic. lib.
2. c. 5.

*Αὐτὸς τὸ Σπανδὸν ὁ πᾶν Ῥωμῶν ὁ
Ὀσίθ, ἐπέχον ἐ τὸν τόπον ἔ τῆς μεγίστης Ῥώμης
ἐπιστοπὸν Σιλβέστρου, σὺν ἀρεσβυτέροις Ῥώμης
Βίτανι ἔ Βικετίῳ τοῖς πολλοῖς ἄμα συνεδρεύων.
τῆς τε αὐτοῦ βασιλευδότης πόλεως ὁ μὲν ἀρεσβυ-
τοῖς ἢ αὐτῆ παρόντες τὸ αὐτῆ ἑξῆς ἐτελεθ. ἂν ὁ
εἰς Ἀλέξανδρον. ἰὼ ὁ μετ' αὐτῶν ἐπίσκοπος τῆς
αὐτῆς γενῆος πόλεως. Ne quis autem suspice-
tur editioni Gelasij Cyziceni per impostu-
ram à nostris, qui opus illud è Bibliotheca
Vaticana & ex altero codice Constantino-
politano publicarunt, pericopam illam in-
sertam fuisse, praesto aderit Photius Patriar-
cha Constantinopolitanus, vir quidem mul-
tiplicis lectionis & erudita; sed amaro in
Pontifices animo, atque auctor schismatis
Orientalium. Hic ergo testatur à se perfecta
Concilij Niceni acta à Gelasio Cyziceno*

Photius in Biblio-
theca c. 89.

ref. fol.
41.
fol. 65.
fol. 118.
fol. 124.

Idem deliquit
in
Mansu. ad
fol.

Idem deliquit
in
Mansu. ad
fol.

Idem deliquit
in
Mansu. ad
fol.